

بررسی تاثیر محلول پاشی پوترسین بر برخی صفات مورفولوژی و بیوشیمیایی جعفری

مکزیکي (*Tagetes minuta L.*) تحت تنش خشکی

فائزه آراسته^{۱*}، محمد مقدم^۲، عبدالله قاسمی پیربلوطی^۲

^{۱*} دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۲ دانشیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۲ مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، شهر قدس، تهران

*نویسنده مسئول: m.moghadam@um.ac.ir

چکیده

به منظور بررسی اثر محلول پاشی پوترسین بر برخی صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی گیاه دارویی جعفری (*Tagetes minuta L.*) تحت تنش خشکی آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. تیمارها شامل چهار سطح پوترسین (۰، ۰.۵، ۱ و ۲ میلی مولار) و سه سطح تنش خشکی (۷۵، ۵۰، ۲۵ درصد ظرفیت زراعی) بود. نتیجه‌ی تجزیه واریانس نشان داد که اثرات متقابل پوترسین و تنش خشکی بر بیوماس خشک اندام هوایی، بیوماس کل گیاه، حجم ریشه، وزن خشک ریشه، طول ریشه، فنل، فعالیت آنتی اکسیدانی، کربوهیدرات محلول، پرولین، EC و RWC در سطح احتمال یک درصد معنادار شدند. تنش خشکی باعث کاهش بیوماس خشک اندام هوایی و بیوماس کل گیاه، وزن خشک ریشه، حجم ریشه و طول ریشه گردید و کاربرد پوترسین با غلظت یک میلی مولار باعث بهبود وضعیت این صفات گردید. با شدت گرفتن سطوح تنش از مقدار فنل، فعالیت آنتی اکسیدانی و محتوای نسبی برگ کاسته و به میزان نشت یونی و پرولین افزوده شد که استفاده از پوترسین در غلظت‌های ۱ و ۲ میلی مولار توانست به بهبود این صفات کمک کند. به طور کلی می‌توان اظهار داشت که با در نظر گرفتن آسیب‌های جدی تنش خشکی می‌توان از محلول پاشی غلظت‌های مختلف پوترسین و به ویژه غلظت یک میلی مولار در جهت بهبود وضعیت رشد گیاه جعفری مکزیکی بهره گرفت.

کلمات کلیدی: پرولین، فعالیت آنتی اکسیدانی، پوترسین، نشت یونی، فنل.

مقدمه

جعفری مکزیکی (*Tagetes minuta L.*) یک گیاه علفی و یکساله مربوط به تیره کاسنی است که منشا آن آمریکای جنوبی گزارش شده است (امیدبیگی، ۱۳۸۹). اسانس جعفری مکزیکی به رنگ زرد می‌باشد که در قسمت‌های مختلفی از گیاه نظیر برگ، گل و شاخه‌های فرعی وجود دارد (مقدم، ۱۳۹۴). خشکی یکی از بزرگ‌ترین محدودیت‌های غشای سلولی و افزایش نفوذپذیری یون‌ها (Saneok *et al*, 2004)، به هم خوردن تعادل یونی و به وجود آمدن اختلال در تجمع مواد محلول (khan *et al*, 2008)، کاهش سطح برگ و ریشه از جمله‌ی آنهاست. پلی آمین‌ها گروه جدیدی از تنظیم کننده‌های رشد گیاهی هستند که در تشکیل ریشه، به وجود آمدن دانه گرده، گل‌انگیزی و واکنش در برابر تنش‌های محیطی نقش دارند (Sood and Negar, 2008). یکی از معروف‌ترین پلی آمین‌ها پوترسین است که مانند سایر پلی آمین‌ها به علت دارا بودن اثر پلی کاتیونی توانایی واکنش با پروتئین‌ها، اسیدهای نوکلئیک و ساختارهای دیواره سلولی را دارد که از این طریق باعث حفظ پایداری و فعالیت این ملکول‌ها می‌شود (Yiu *et al*, 2009). در پژوهشی که ژانگ و هوانگ روی گوجه فرنگی انجام دادند، مشاهده شد که در شرایط تنش خشکی غلظت پلی آمین‌های درون‌زا شامل اسپرمین، اسپرمیدین و پوترسین افزایش پیدا کرد (Zhang and Huang, 2013). با توجه به منابع می‌توان بیان کرد استفاده از پوترسین (به صورت کلی پلی آمین‌ها) سبب پایداری و استحکام دیواره سلولی می‌شود که این امر به علت کاهش فعالیت آنزیم‌های تجزیه کننده دیواره سلولی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر سطوح مختلف پوترسین در شرایط تنش خشکی بر صفات رشدی و فیزیولوژی گیاه دارویی جعفری مکزیکی آزمایشی در سال ۱۳۹۷ به صورت طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار به صورت چهار سطح پوترسین ۰، ۰.۵، ۱ و ۲ میلی مولار و سه سطح تنش خشکی ۵۰، ۷۵ و ۲۵ درصد ظرفیت زراعی در گلخانه‌ی تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. در آغاز بذور سالم در سینی‌های کشت، کاشته شدند. بعد از جوانه زدن بذرها و در مرحله دوبرگی تنک صورت گرفت، به صورتی که در هر حفره‌ی سینی کشت به یک گیاهچه سالم اجازه رشد داده شد. پس از رشد گیاهچه‌ها تا مرحله هشت برگی، چهار گیاهچه سالم از بین آن‌ها انتخاب و به گلدان‌های ۱۵ کیلویی انتقال داده شد. خاک گلدان‌ها از ترکیب یکسان خاک زراعی، ماسه و خاک‌برگ تشکیل شده بود. با استقرار کامل گیاه در مرحله‌ای که ارتفاع گیاه حدود ۲۵ سانتیمتر بود، تنش خشکی آغاز شد. جهت اعمال تنش خشکی در ابتدا ظرفیت زراعی خاک تعیین گردید. به طوری که ابتدا خاک موردنظر اشباع از آب شد و رطوبت آن با دستگاه رطوبت‌سنج اندازه‌گیری و یادداشت شد. سپس خاک اشباع به مدت ۲۴ ساعت در آون با دمای ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد پایه قرار داده شد و ظرفیت زراعی خاک محاسبه گردید.

اعمال تنش خشکی توسط دستگاه رطوبت‌سنج خاک صورت گرفت، بدین‌صورت که در طی مدت انجام آزمایش رطوبت خاک به‌صورت روزانه با دستگاه رطوبت‌سنج اندازه‌گیری و در هر نوبت آبیاری، میزان آب موردنظر با هدف جابگزين نمودن کمبود رطوبت خاک تا حد ظرفیت زراعی موردنظر محاسبه و اعمال شد. محلول‌پاشی با پوترسین یک هفته قبل از گلدهی و بافاصله زمانی هر هفت روز یک‌بار تا پایان دوره آزمایش حدوداً ۶ بار تکرار شد یعنی هنگامی که گیاهان به ۸۰ درصد گلدهی رسیدند.

صفات اندازه‌گیری شده شامل بیوماس خشک اندام هوایی، بیوماس کل گیاه، حجم ریشه، وزن خشک ریشه، طول ریشه، فنل، فعالیت آنتی‌اکسیدانی، کربوهیدرات محلول، پرولین، EC و RWC بودند. بیوماس خشک اندام هوایی و بیوماس کل گیاه و وزن خشک گیاه به وسیله ترازو، طول ریشه توسط خط‌کش، حجم ریشه با استفاده از قانون ارشمیدس، برای نشت یونی (Lutes et al, 1995)، فنل به وسیله کالیبره کردن منحنی استاندارد با گالیک‌اسید (Singlton and Rossi, 1965) تعیین فعالیت آنتی‌اکسیدانی با استفاده از آزمون DPPH (Moon and Terao)، برای کربوهیدرات محلول از روش (Sadasivam and Manickam, 1992) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار Minitab 17 استفاده شد.

نتایج و بحث

بر اساس مقایسه میانگین اثر متقابل تنش خشکی در کاربرد پوترسین برای محتوای نسبی آب برگ در سطح احتمال یک درصد معنادار شد. بیشترین مقدار محتوای آب نسبی برگ مربوط به تیمار خشکی ۲۵ درصد و پوترسین یک میلی‌مولار و کمترین مقدار مربوط به تیمار خشکی ۷۵ درصد و پوترسین نیم میلی‌مولار بود. در خصوص نشت یونی اثرات متقابل تنش خشکی و کاربرد پوترسین در این صفت در سطح احتمال یک درصد معنادار شد که بیشترین مقدار نشت یونی در تیمار خشکی ۷۵ درصد و کاربرد پوترسین صفر میلی‌مولار و کمترین مقدار آن در تیمار خشکی ۲۵ درصد و پوترسین یک میلی‌مولار بود (جدول ۱). در خصوص بیوماس خشک اندام هوایی و بیوماس کل گیاه

اثرات متقابل تنش خشکی و کاربرد پوترسین در هر دو صفت در سطح احتمال یک درصد معنادار شد. بر اساس مقایسه میانگین صورت گرفته بیشترین مقدار بیوماس خشک اندام هوایی و بیوماس کل گیاه در تیمار خشکی ۷۵ درصد و کاربرد پوترسین صفر میلی مولار و کمترین مقدار آنها در تیمار خشکی ۲۵ درصد و پوترسین یک میلی مولار بود (جدول ۱).

جدول ۱_مقایسه میانگین اثرات متقابل تنش خشکی و پوترسین بر خصوصیات مورفولوژیکی و بیوشیمیایی جعفری مکزیکی

خشکی (%)	پوترسین (Mm)	نشث یونی (%)	محتوای نسبی آب برگ (%)	بیوماس کل گیاه (g/plant)	بیوماس خشک اندام هوایی (g/plant)	حجم ریشه (cm)	طول ریشه (cm)	وزن خشک ریشه (g)	کربوهیدرات محلول (mg.g ⁻¹ FW)	پرولین (μMpro/gDW)	فنل (mg.g ⁻¹ FW)	آنتی اکسیدان (mg.g ⁻¹ FW)
	۰	۴۰.۳۴ac	۵۴.۲۶ab	۳۶.۹۳a	۲۹.۴۷a	۳۹a	۴۴.۶۶a	۷.۴۶a	۵۶.۵۸d	۰.۰۱۶a	۱۲.۰۴a	۹۲.۴۱de
۷۵	۰.۵	۲۰.۱۳c	۵۸.۵۷ab	۲۵.۸۸b	۲۲.۱۸ab	۱۰.۶۶e	۱۸.۴۴b	۳.۷۰c	۱۱۴.۱abc	۰.۰۱۴ab	۱۲.۶۹a	۹۲.۰۴def
	۱	۴۱.۵۳abc	۶۷.۹۸a	۳۱.۹۹ab	۲۷.۰۸ab	۲۴.۶۶bc	۲۶b	۴.۹۰bc	۱۰۴.۸abc	۰.۰۱۳ab	۹.۲۹bc	۹۲.۵۰cde
	۲	۲۶.۹۲c	۵۴.۸۰ab	۲۶.۶۷b	۲۱.۲۴ab	۲۵bc	۳۳.۳۳ab	۶.۰۸abc	۸۰.۷۸cd	۰.۰۱۲ab	۹.۹۵b	۹۳.۳۲ab
	۰	۳۹.۰bc	۶۴.۹۵a	۲۵.۶۶b	۲۰.۹۵ab	۲۰.۳۳cd	۲۵b	۴.۷۰c	۸۷.۸۶cd	۰.۰۱۷a	۶.۱۴f	۹۲.۶۵bcd
۵۰	۰.۵	۳۲.۳۳bc	۶۴.۸۲a	۲۷.۱۵ab	۲۲.۹۷ab	۱۴de	۲۶b	۳.۹۴c	۹۵.۲۵bc	۰.۰۱۳ab	۷.۷۵e	۸۹.۵۴g
	۱	۲۲.۶۲c	۳۷.۷۶b	۳۲.۱۱ab	۲۴.۴۱ab	۲۳.۶۶c	۳۲.۶۶ab	۴.۹۶abc	۱۴۰.۴a	۰.۰۰۹ab	۹.۱۱bcd	۸۹.۵۷g
	۲	۱۵.۶۴c	۶۴.۲۲a	۲۹.۸۲ab	۲۴.۰۴ab	۳۱.۸۹ab	۲۶.۳۳b	۵.۷۷abc	۱۱۱.۹abc	۰.۰۰۶b	۹.۹۱b	۹۳.۵۱a
	۰	۷۳.۶۵ab	۷۱.۲۵a	۲۷.۴۵ab	۲۳.۵۹ab	۲۶.۳۳bc	۲۷b	۵.۷۹abc	۱۰۲.۷bc	۰.۰۱۰ab	۸.۱۶de	۹۱.۷۷ef
	۰.۵	۸۰.۹۶a	۶۱.۸۲a	۳۳.۲۳ab	۲۵.۹۱ab	۳۲ab	۲۲b	۷.۳۲ab	۹۸.۰۴bc	۰.۰۰۷ab	۹.۴۹bc	۹۲.۳۸de
۲۵	۱	۲۱.۲۷c	۷۰.۳۴a	۲۴.۵۹b	۱۹.۴۸b	۱۵de	۲۱.۳۳b	۵.۱۱abc	۹۰.۳۵cd	۰.۰۰۸ab	۸.۵۱cde	۹۳.۲۰abc
	۲	۳۶.۶۹bc	۵۶.۹۳ab	۲۵.۵۴b	۲۰.۸۹ab	۱۴.۳۳d	۲۲.۶۶b	۴.۸۸bc	۱۳۱.۶ab	۰.۰۱۵ab	۹.۷۰bc	۹۱.۲۸f

در هر ستون اعداد دارای حداقل یک حرف مشابه تفاوت معناداری با هم ندارند

نتایج مقایسه میانگین در مورد وزن خشک ریشه حاکی از آن بود که بیشترین مقدار مربوط به تنش خشکی ۷۵ درصد و پوترسین صفر میلی مولار و کمترین مقدار مربوط به تنش خشکی ۷۵ درصد و پوترسین نیم میلی مولار بود. آن طور که از نتایج برآمد اثرات متقابل تنش خشکی و پوترسین روی حجم و طول ریشه در سطح یک درصد معنادار شدند (جدول ۱)، طوری که بالاترین حجم مربوط به پوترسین صفر و خشکی ۷۵ درصد و کمترین حجم در تیمار خشکی ۷۵ درصد پوترسین نیم میلی مولار بود. بلندترین طول ریشه در تیمار خشکی ۷۵ درصد و پوترسین صفر و کوتاه ترین طول، مربوط به خشکی ۲۵ درصد و پوترسین ۲ میلی مولار گزارش می شود.

نتایج نشان داد که بیشترین مقدار پرولین در تیمار خشکی ۵۰ درصد و غلظت پوترسین صفر و کمترین مقدار آن در خشکی ۵۰ درصد و غلظت پوترسین ۲ میلی مولار بود. اثرات متقابل تنش خشکی در غلظت پوترسین در سطح یک درصد برای پرولین معنادار شد (شکل ۴_الف). بر اساس نتایج مشاهده شد که کربوهیدرات محلول تحت تاثیر سطوح مختلف تنش خشکی واقع شد و با افزایش غلظت پوترسین میزان آن افزایش پیدا کرد، به طوری که پوترسین یک میلی مولار در تنش ۵۰ درصد بیشترین میزان کربوهیدرات محلول و کمترین مقدار در پوترسین صفر میلی مولار و تنش

خشکی ۵۰ درصد مشاهده گردید (شکل ۴_ب). اثرات متقابل تنش خشکی و غلظت پوترسین برای کربوهیدرات محلول در سطح احتمال یک درصد معنادار شد (جدول ۱).

بیشترین مقدار فنل در تیمار خشکی ۷۵ درصد و پوترسین نیم میلی مولار و کمترین مقدار فنل در پوترسین صفر و خشکی ۵۰ درصد مشاهده گردید و اثرات متقابل آن در سطح احتمال یک درصد معنادار شد (شکل ۵_الف). بر اساس مطالعه نتایج اثرات متقابل تنش خشکی بر غلظت پوترسین برای فعالیت آنتی اکسیدانی در سطح احتمال یک درصد معنادار شد. در این مطالعه بیشترین میزان فعالیت آنتی اکسیدانی به تیمار پوترسین ۲ میلی مولار و خشکی ۵۰ درصد و کمترین مقدار به پوترسین نیم میلی مولار و تنش خشکی ۵۰ درصد نسبت داده شد (جدول ۱). بر اساس تحقیقات انجام گرفته، پلی آمین‌هایی نظیر پوترسین با استفاده از کانال‌های پتاسیم سلول‌های محافظ روزنه، باز بسته شدن آنها را تنظیم می‌کنند و باعث می‌شوند در تنش‌های غیرزنده، سطح محتوای نسبی آب برگ بالا ننگه داشته شود (اثنی عشری و زکائی خسروشاهی، ۱۳۸۷). کاربرد پوترسین در شرایط غرقاب روی گیاه *Allium fitulosum* L. باعث افزایش محتوای نسبی آب برگ شد (Yiu et al, 2009). پلی آمین‌ها باعث افزایش ترکیبات تنظیم کننده اسمزی مثل پرولین، کربوهیدرات موجب پایداری غشای سلولی و کاهش یافتن میزان نشت یونی می‌شوند (Syed sarfaraz, 2011). یکی از آسیب‌های جدی که بر اثر تنش خشکی گزارش می‌شود نشت یونی است که باعث خسارت به غشا و رهاسازی یون‌ها از سلول به فضای بین سلولی می‌شود که به علت تجمع رادیکال‌های آزاد اکسیژن است که باعث پراکسیداسیون لیپید و خسارت به غشای سلولی می‌شود (پروین و خضری، ۱۳۹۳). پوترسین با غلظت ۲ میلی مولار توانسته تاثیر خوبی روی نشت یونی بگذارد. نتایج حاصل با نتایج سایر پژوهش‌ها مبنی بر اینکه پلی آمین‌ها در حفظ یکپارچگی و بقای غشای سلولی در شرایط تنش خشکی نقش دارند، مطابقت می‌کند (Zhang and John, 2005; Hussein et al, 2006). در رابطه با پرولین باید گفت که موجب حلالیت پروتئین‌های مختلف می‌شود، در حقیقت رابطه متقابلی بین ملکول‌های پرولین و سطح آب‌گریز پروتئین‌ها برقرار و موجب پایداری آنها می‌گردد. آنزیم‌ها به علت داشتن ساختار پروتئینی با الگو از همین سازوکار توسط پرولین مورد محافظت قرار می‌گیرند. به این صورت که تجمع پرولین باعث حفاظت از آنزیم‌ها می‌شود (Farooq et al, 2009). در نتایجی که از کافی و همکاران (۱۳۸۸) منتشر شده، حاکی از آن است که پرولین باعث تنظیم فشار اسمزی، کاهش هدررف آب سلول و موجب حفظ آماس سلولی می‌گردد. یکی از تحولات شیمیایی که در پی تنش رخ می‌دهد، تجمع گونه‌های مختلف اکسیژن است که محصول طبیعی گیاه در این شرایط است که بسیار فعال، سمی و واکنش‌پذیر هستند. این رادیکال‌های آزاد باعث تخریب غشا و پروتئین‌ها، غیر فعال کردن آنزیم‌ها و سایر خسارت‌های جدی به ساختار گیاه می‌شود (Lotfi et al, 2011). در مطالعات صورت گرفته روی انواع گیاهان، روند نزولی وزن خشک اندام هوایی و وزن ریشه گزارش شده است (Sadrazadeh and Moalei, 2006). از آنجا که در شرایط تنش خشکی، شاخص‌های رشدی گیاه کم می‌شود، به تبع آن وزن خشک اندام هوایی نیز کاهش پیدا می‌کند. از همین رو می‌توان اظهار داشت که پوترسین یک میلی مولار می‌تواند به بهبود شاخص رشد کمک کند و این بهبود را به نقش پوترسین در حفاظت از سلول نسبت داد (Noohpishch and Kalantari, 2011). در اثر تنش خشکی گیاه دچار آسیب می‌شود و برای ادامه زندگی خود مجبور به آزادسازی ترکیباتی می‌باشد که عمدتاً در دسته متابولیت‌های ثانویه قرار می‌گیرند، یکی از این ترکیبات که می‌تواند اثرات ناشی از زیان رادیکال‌های آزاد را بکاهد ترکیبات فنولیک است که در این مطالعه پوترسین با غلظت نیم میلی مولار توانسته تاثیر مثبتی روی جعفری مکزیکی داشته باشد.

منابع

- امید بیگی، ر. ۱۳۸۹. تولید و فرآوری گیاهان دارویی، انتشارات آستان قدس رضوی، جلد چهارم، چاپ اول، صفحه ۴۲۳. مقدم، م. ۱۳۸۳. مطالعه تاثیر مناطق کاشت و زمان کاشت بر باروری گونه ای جعفری معطر.
- Hussein, M. M., Nadia, EL-Gereadly, H. M. and EL-Desuki, M. 2006. Role of putrescine in resistance to salinity of pea plants (*Pisum sativum* L.). Applied Science Research, 2: 598-604.
- Bates, L.S., Waldren, R.P. and Teare, I.D. 1973. Rapid determination of free proline for water-stress studies. Plant and Soil, 39(1): 205-207.
- Khan, A.H., Mujtaba, S.M. and Khanzada, B. 1999. Response of growth, water relation and solute accumulation in wheat genotypes under water deficit. Pakistan Journal of Botany, 31: 461-468.
- Lotfi, N., Vahdati, K., Kholdebarin, B. and Amiri, R. 2010. Soluble sugars and proline accumulation play a role as effective indices for drought tolerance screening in Persian walnut (*Juglans regia* L.) during germination. Fruits, 65: 97-112.
- Moon, J.H. and Terao, J. 1998. Antioxidant activity of caffeic acid and dihydrocaffeic acid in lard and human low-density lipoprotein. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 46(12): 5062-5065.
- Noohpish, Z. and Kalantari Kh. M. 2011. The interaction effects of spermidine application and salinity stress in pepper plants. Iranian Journal of Biology, 24(6): 848-857.
- Saneoka, H., Moghaieb, R.E.A., Premachandra, G.S. and Fujita, K. 2004. Nitrogen nutrition and water stress effects on cell membrane stability and leaf water relations in *Agrostis palustris* Huds. Environmental and Experimental Botany, 52: 131-138.
- Sadrzadeh, M. and Moalemi, N. 2006. Effects of drought stress and potassium in vegetative intimacy olive seedling cultivars 'Zard and Baghmalek'. Plant, soil and water Agriculture research, 6(4): 139-148
- Sayd, S.S., Taie, A.A.H. and Taha, L.S. 2010. Micropropagation, antioxidant activity, total phenolic and flavonoids content of *Gardenia jasminoides* ellis as affected by growth regulators. International Journal of Academic Research, 2: 184-191.
- Zhang, K. and John, P.C.L. 2005. Raised level of cyclin dependent kinase after prolonged suspension culture of *Nicotiana plumbaginifolia* is associated with more rapid growth and division, diminished cytoskeleton and lost capacity for regeneration: implications for instability of cultured plant cells. Plant Cell Tissue and Organ Culture, 82: 295-308.

Effect of Putrescin spraying on morphophysiological and biochemical traits of (*Tagetes minuta* L.) under drought stress.

Faezeh Arasteh^{1*}, Mohammad Moghaddam², Abdollah Ghasemi pirbalooti³

^{1*}Department of Horticulture Science, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Iran

² Medicinal Herbs Research Center, Islamic Azad university, the unit of Qods city, Tehran, Iran

*Corresponding Author: m.moghadam@um.ac.ir

Abstract

In order to investigate the effect of spraying putrescin on some morphological, physiological and biochemical traits of *Tagetes minuta* L. under drought stress, a factorial experiment was conducted in a completely randomized design with three replications in a research greenhouse in Ferdowsi University of Mashhad. Treatments consisted of four levels of Putrescin (0, 0.5, 1 and 2 mM) and three levels of drought stress (75.50, 25% crop capacity). The results of analysis of variance showed that the effects of putrescin and drought stress on dry shoot biomass, plant biomass, root volume, root dry weight, root length, phenol, antioxidant activity, soluble carbohydrate, proline, EC and RWC in the surface Percentage probability was significant. Drought stress reduced the dry biomass of shoot and plant biomass, root dry weight, root volume and root length and the use of one-millimolar concentrations of Putrescin improved the condition of these traits. With intensification of stress levels, the phenol content decreased the antioxidant activity and relative content of the leaves and increased the ion and proline leakage levels. Using Putrescin at concentrations of 1 and 2 mM could help to improve these traits. In general, it can be stated that taking into account the serious damage to drought stress, it is possible to dissolve different concentrations of putrescin, in particular a concentration of 1 mM, in order to improve the growth status of Mexican parsley.

Keywords: Proline, Antioxidant activity, Putrescin, ion leak, Phenol.